

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418010554
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4418010554.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému W. B. a spol., pre prečin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 156 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona a iné, o odvolaniach obž. V.. V. M. a prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky (ďalej len prokurátor) proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 13.08.2020, sp.zn. 2T/68/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.05.2021, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výrokoch o trestoch ohľadne obžalovaných W. B. a V.. V. M..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovaným

u k l a d á

W. B. narodenému XX.XX.XXXX v M.,
trvale bytom M., B. č. XXX/XX,

podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 4 Trestného zákona, za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/10/2018 z 15.02.2018, právoplatným dňa 15.02.2018 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V.. V. M. narodenému XX.XX.XXXX v N. D.,
trvale bytom H. číslo XXX,

podľa § 156 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, 4 Trestného zákona, za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a za podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe ukladá probačný dohľad.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno j/ Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie V.. V. M., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Hore uvedeným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) boli obžalovaní W. B. a V.. V. M. uznaní vinnými zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 156 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona a iné, na skutkovom základe, že:

dňa 10.09.2016 v čase o 23.00 hod. vo vnútorných priestoroch prevádzky G., na Ulici V.. M. v N. D. počas diskotéky a po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadli poškodeného B. M., nar. XX.XX.XXXX tak, že po tom, ako ho obžalovaný W. B. päťou udrel do tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem, obaja obžalovaní k nemu pristúpili a spoločne poškodeného opakovane rukami udierali a kopali do celého tela, ktorým konaním spôsobili poškodenému B. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. D., L. V.. M. číslo XX zranenia, a to: zlomeninu pravej a ľavej očné s posunom úlomkov a krvnou podliatinou v podkoží okolo oboch očníc, zlomeninu nosových kostí, zlomeninu prednej a zadnej steny prínosovej čelustnej dutiny vľavo, nález kosteného úlomku v čelustnej dutine a zakrvácanie do čelovej čuchovej a čelustnej dutiny, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečby s práceneschopnosťou v trvaní od 13.9.2016 do 5.11.2016 a s obmedzením poškodeného v obvyklom spôsobe života viac ako 42 dní,

pričom obžalovaný W. B. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, Odboru všeobecnej vnútornej správy Nové Zámky č. OÚ-NZ-OVVS-2016/001645, AP-34/16 zo dňa 25.1.2016, právoplatným dňa 15.2.2016, uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmena d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 35,00 €.

Za to:

obžalovanému W. B.

Podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/10/2018 z 15.02.2018, právoplatným dňa 15.02.2018, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného považoval za dostatočný,

obžalovanému V.. V. M.

uložil podľa § 156 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a za podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe uložil probačný dohľad.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 1 rok.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno e) Trestného zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenému B. M..

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona je obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom (tento výrok je citovaný nadbytočne).

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaným W. B. a V.. V. M. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným právnickým osobám škodu:

1. Dôvera zdravotnej poisťovni a.s., Bratislava, Einsteinova č. 25, IČO:35942436 v sume 1.921,11 Eur,
2. Sociálnej poisťovni Bratislava, Ul. 29. Augusta 8 a 10, IČO:30807484 v sume 296,10 Eur.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaniami napadli:

- prokurátor v neprospech oboch obžalovaných, čo do výrokov o trestoch,
- obžalovaný V.. V.P., čo do všetkých výrokov a zároveň napádal aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukazoval u obž. B. na značný nepomer medzi trestom vo veci OS Nové Zámky sp.zn. 2T/10/2018 a možným súhrnným trestom s poukazom na porovnanie trestných sadzieb. Neboli splnené podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na závažnosť spáchaného skutku a zásady ukladania trestov. U obžalovaného V.. M. namietal určenú dĺžku skúšobnej doby, ktorú považoval za neprimerane krátku s poukazom na závažnosť skutku a generálnu prevenciu. Navrhol po zrušení napadnutého rozsudku uložiť obžalovanému B. „úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere najmenej 4 roky 8 mesiacov s výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom. Obžalovanému M. navrhol uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 rokov s povinnosťou ospravedlniť sa poškodenému, zákaz stretávania sa so spoluobžalovaným B. a zákaz vstupu do prevádzky G. a zákaz navštevovať nočné kluby, diskotéky alebo obdobné verejné spoločenské a zábavné podniky.

Obž. V.. M. sa písomne vyjadril k odvolaniu prokurátora, ktoré považoval za nedôvodné, pretože viedol riadny život, nebol trestne stíhaný, nie je potrebné ukladať mu navrhované zákazy, z ktorých zákaz navštevovať nočné podniky, diskotéky atď je nejasný, neurčitý a ťažko vykonateľný. Poukazoval aj na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku.

Obžalovaný M. odvolanie písomne zdôvodnil prostredníctvom obhajcu, v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za „nesprávny, nezákonný a nepreskúmateľný. Vytýkal súdu I. stupňa, že dôkazy vyhodnotil jednostranne v jeho neprospech a nevykonal všetky aj ním navrhnuté dôkazy. Ďalej vytýkal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nevysporiadanie sa so závažnými argumentmi obhajoby a preto ho považoval za nepreskúmateľný a arbitrárny. Poukazoval na svoje výpovede, výpovede poškodeného a rozpory medzi nimi, pričom poškodený nehovorí pravdu a jeho výpoveď nemožno považovať za vierohodnú a to i napriek záveru znalca PhDr. Máthého, pretože tomuto zatajil svoju kriminálnu minulosť. Vytýkal súdu I. stupňa, že neprihliadol na výpovede svedkov D., K., H. a Q., ktorými bola jeho vina vyvrátená. Výpoveď svedka K. považoval za nevierohodnú a rozpornú s inými dôkazmi a to aj pre jeho vzťah s poškodeným. Podľa jeho názoru mal súd vykonať rekonštrukciu alebo preverku výpovedí na mieste činu, ak to nevykonal porušil zásadu náležitého zistenia skutkového stavu. Ďalej namietal záver o spôsobe ťažkej ujmy na zdraví u poškodeného, pretože závažné obmedzenie v obvyklom spôsobe života u neho trvalo do 42 dní. Domáhal sa zásady in dubio pro reo a navrhol ho oslobodiť spod obžaloby, alternatívne vec vrátiť súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, keď aj uložený trest považoval za neprimerane prísny vzhľadom k tomu, že je kladne hodnotený.

Na verejnom zasadnutí :

- prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na písomných dôvodoch odvolania okresnej prokuratúry, odvolanie obž. V.. M. nepovažovala za nedôvodné, navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obž. W. B. vo výroku o treste a podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ odsek 3 Trestného poriadku zrušil výrok o treste uložený obž. V. M., s tým aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol o týchto výrokoch sám tak, že obž. W. B. podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, 4 Trestného zákona nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, konštatujúc 1 priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 2 a § 42 odsek 1 Trestného zákona uložil

úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v najmenej trvaní 4 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia s tým, aby súčasne zrušil aj výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresným súdom Nové Zámky sp.zn. 2T/10/2018 z 15.02.2018, vo vzťahu k obž. V.P. navrhla rozhodnúť totožným spôsobom ako súd I. stupňa s doplnením ďalších obmedzení smerujúcich k tomu, aby viedol riadny život tak, ako sú uvedené v písomných dôvodoch odvolania, odvolanie obž. V.. V. M. navrhla podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť,

- obžalovaný V. M. prostredníctvom obhajcu zotrval na písomných dôvodoch odvolania č.I. 882-888 a vyjadrenia k odvolaniu prokurátora, ktoré považoval za nedôvodné, dodal, že žiaden z vykonaných dôkazov okrem výpovede poškodeného nepreukázal jeho vinu, riadny život, je zamestnaný v spoločnosti CBGMR s.r.o. Bratislava ako prevádzkar, navrhujem, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/68/2018 zo dňa 13.08.2020 zrušil a aby oslobodil môjho klienta spod obžaloby, prípadne aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry navrhujem zamietnuť,
- obžalovaný W. B. nepovažoval odvolanie za dôvodné, pracuje na riečnej lodi - tanker Z. u firmy W. V. B. s.r.o. so sídlom v F. B., navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - prokurátorom a obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a zistil, že dôvodné je len odvolanie prokurátora.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom a možnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a to všetko za dodržania určitých zásad tzv. kontradiktórneho procesu zakomponovaných do Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Rozsah dokazovania, ktorý bol vykonaný v prípravnom konaní a následne v konaní pred súdom I. stupňa postačoval na zistenie skutkových záverov v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku a preto nebolo potrebné doplniť dokazovanie o obžalovaným navrhovanú rekonštrukciu alebo previerku výpovedí na mieste činu.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov, právne úvahy akými sa riadil pri hodnotení dôkazov a aj to akým spôsobom sa vyrovnal s obhajobami obžalovaných, ako aj právne závery, na základe ktorých dospel ku skutkovým a právnym zisteniam.

V tomto smere odvolací súd nezistil žiadne nedostatky a pochybenia (až na tie, na ktoré bude poukázané ďalej), keď pri hodnotení dôkazov nevyhnutných z hľadiska rozhodnutia o podanej obžalobe, súd I. stupňa postupoval správne a vyhodnotil ich jednotlivito i v ich súhrne tak, ako to určujú kritériá § 2 ods. 12 Tr. por., vrátane vyhodnotenia obhajob obžalovaných, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného M. nemožno považovať za dôvodné, keďže v nich uvádza vlastný subjektívny rozbor vykonaných dôkazov. Vyvodzovať nesprávnosť, neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť napadnutého rozsudku nie je možné len na základe toho, že odôvodnenie rozsudku nezodpovedá subjektívnym predstavám obžalovaného M.. Už vôbec nemožno považovať za dôvodné jeho všeobecnú námietku o „nezákonnosti“ napadnutého rozsudku, ktorú nijakým spôsobom nekonkretizoval, pričom je potrebné konštatovať, že o obžalobe konal a napadnutý rozsudok vydal vecne a miestne príslušný súd prostredníctvom zákonného sudcu. V tomto smere je potrebné rozlišovať medzi námietkou nesprávnosti a nezákonnosti.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku (strany 14-17) podrobne uviedol právne úvahy, na základe ktorých vykonal hodnotenie dôkazov, vrátane správneho odstránenia vzniknutých rozporov u poškodeného M. a na ich základe dospel aj podľa názoru odvolacieho súdu k správne právnemu záveru o použiteľnosti usvedčujúcej výpovede poškodeného. Tento priamy dôkaz podporoval aj ďalší dôkaz - výpovede svedkov K., M., K., D. a Q. ako aj ostatné listinné a znalecké dôkazy, ktoré boli vo veci vykonané. Súd I. stupňa správne vyhodnotil aj obhajoby oboch obžalovaných ako nevierohodné. V tejto

súvislosti odvolací súd poukazuje aj na ďalší významný fakt a to, že obžalovaný B. nepodal odvolanie proti výroku o vine, čím akceptoval skutkové a právne závery v napadnutom rozsudku.

Odvolacie námietky obžalovaného M. v zásade predstavujú len opakovanie jeho obhajoby, ktorú predniesol pred súdom I. stupňa a s ktorou sa súd I. stupňa aj správne a dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku aj vysporiadal (strany 15-16). S tam uvedenými právnymi úvahami odvolací súd plne súhlasí a preto na ne ako na správne v podrobnostiach len odkazuje. Zmenu v tomto smere nemohli priniesť ani návrhy na doplnenie dokazovania obžalovaného M. a to jednak z dôvodu, že ním navrhovaný výkon dôkazov je aj podľa názoru odvolacieho súdu nadbytočný, pretože nie je spôsobilý zvrátiť výpovednú hodnotu svedeckých a listinných dôkazov. Už súd I. stupňa zaujal správne právne stanovisko k ním navrhovaným dôkazom (strana 17).

Odvolací súd poukazuje na to, že vyvodzovať nevierohodnosť osoby poškodeného z toho, čo tento uvedie znalci v rámci šetrenia pri podaní znaleckého posudku, nie je možné, pretože takýto prednes poškodeného nie je možné považovať za jeho výpoveď a teda ani za dôkaz použiteľný v konaní pred súdom.

Čo sa týka spôsobeného následku - ťažkej ujmy na zdraví je potrebné konštatovať, že súd I. stupňa vychádzal z výpovede poškodeného a znaleckého posudku MUDr. Gavaľu. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že útok na poškodeného bol vedený údermi rukou a kopancami nohou silnou intenzitou a smeroval na hlavu. O silnej intenzite svedčí aj to, že u poškodeného došlo k vzniku 3 zlomenín v tvárovej časti hlavy. Niet pochýb o tom, že zranenia, ktoré boli takto spôsobené poškodené a následné komplikácie obmedzovali poškodeného zásadným spôsobom v obvyklom spôsobe života po dobu viac ako 42 dní. Pri celkovej dobe liečby od 10.09.2016 do 05.11.2016, čo je spolu 56 dní. Preto po právnej stránke takýto následok u poškodeného je možné považovať za ťažkú ujmu na zdraví nielen podľa § 123 odsek 3 písmeno i/ Trestného zákona, ale aj podľa § 123 odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona, keďže sa jednalo o poškodenie dôležitého orgánu - hlavy a k narušeniu prijímania potravy, dýchania, závrátov, tlakmi v hlave a pod.

Súd I. stupňa správne zistil, že obžalovaní spoločným konaním naplnili všetky formálne znaky prečinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 156 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ - u obžalovaného M., odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona - u obžalovaného B..

Teda odvolací súd preskúmaním výroku o vine u obžalovaného M. nezistil žiadne dôvody na zmenu v skutkových a právnych záveroch tak, ako k nim dospel súd I. stupňa v napadnutom rozsudku.

Okrem už uvedených dôvodov preto odvolací súd námietky obžalovaného hodnotil aj z pohľadu zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou.

Podľa § 34 ods. 1, 4/ Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Citované ustanovenie obsahuje nielen prvky represívne ale aj výchovné. Je pritom prísne individuálne v každej trestnej veci a u každého páchatela osobitne, oba prvky skúmať v kombinácii so zistenými skutkovými zisteniami a faktami zistenými ohľadne osoby obžalovaného.

Odvolací súd zistil dôvodnosť odvolania prokurátora u obžalovaného B.. K ním uvedeným skôr všeobecným dôvodom považuje za potrebné konštatovať, že niet pochýb o tom, že trestné činy spáchané týmto obžalovaným v tejto veci sú v súbehu so zločinom a prečinom, ktorý obžalovaný spáchal vo veci OS Nové zámky sp.zn. 2T/10/2018. Teda u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu (ktorý je vždy aj trestom úhrnným, preto nie je potrebné ukladať úhrnný a súhrnný

trest ako to prokurátor navrhoval) celkovo za 3 úmyselné prečiny a 1 úmyselný zločin s poukazom aj na závažnosť spáchanej trestnej činnosti ako aj predchádzajúci spôsob života aký viedol obžalovaný a s prihliadnutím na recidívu, keď aj priestupok citovaný v skutkovej vete obžalovaný B. spáchal na tom istom mieste vo G. tým, že dňa 06.12.2015 fyzicky napadol 2 poškodených. Vzhľadom na tieto okolnosti, i napriek tomu, že obžalovaný v súčasnosti prezentoval, že riadne pracuje neodôvodňujú aplikáciu § 44 Trestného zákona o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd, po zrušení výroku o treste ohľadne tohto obžalovaného sám vo veci rozhodol, keďže boli splnené zákonné podmienky § 322 odsek 3 Trestného poriadku tak, že obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody, keď zákonom ustanovenú trestnú sadzbu pri najprisnejšom trestnom čine (§ 194 odsek 3 Trestného zákona - 3 až 8 rokov) upravoval postupom podľa § 38 odsek 2, 4 Trestného zákona pri zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona (páchanie viacerých trestných činov) na trestnú sadzbu 4 roky 8 mesiacov až 8 rokov. Vzhľadom na spáchanie zločinu a priestupku viacerými skutkami prichádzal do úvahy aj postup podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona a úprava trestnej sadzby na sadzbu 4 roky 8 mesiacov až 10 rokov 8 mesiacov. Tento postup odvolací súd nepoužil, pretože je fakticky bez významu, keď dospel k záveru, že u obžalovaného bude postačujúce uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 4 roky 8 mesiacov, ktorú výmeru považuje za zodpovedajúcu všetkým okolnostiam prípadu i tomu čo bolo zistené ohľadne osoby páchatela.

Spolu s uložením súhrnného trestu došlo k obligatórnemu zrušeniu výroku o treste z trestného rozkazu OS Nové Zámky sp.zn. 2T/10/2018 ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pretože obžalovaný pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Vo vzťahu k obžalovanému M. odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné. V jeho prípade bola zistená 1 priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona (spáchal 2 prečiny), dôsledku čoho bolo potrebné zákonom ustanovenú trestnú sadzbu v § 156 odsek 3 Trestného zákona (2 až 5 rokov) upraviť postupom podľa § 38 odsek 2, 4 Trestného zákona na sadzbu 3 až 5 rokov. Bolo u neho zistené, že už v minulosti (1993) sa dostal do rozporu so zákonom za obdobnú trestnú činnosť, z miesta bydliska je hodnotený kladne. Odvolací súd súhlasí s druhom a výmerou trestu aký bol uložený obžalovanému v napadnutom rozsudku okrem dĺžky skúšobnej doby, ktorú vo výmere 1 roka považoval za neprimerane miernu. Z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa dopustil celkovo 14-tich priestupkov za porušovanie pravidiel cestnej premávky a to aj v čase po tom, ako bol vyhlásený napadnutý rozsudok, ktoré boli vyriešené blokovými pokutami. Z uvedeného vyplýva záver, že obžalovaný nemá vybudovaný dostatočný postoj k dodržiavaniu právneho poriadku Slovenskej republiky, i keď uvádza, že je bývalým príslušníkom policajného zboru. Tento negatívny fakt, spolu s poukazom na spôsob akým mal byť čin spáchaný, viedol odvolací súd k záveru o uložení dlhšej skúšobnej doby, v rámci ktorej bude realizovaný aj uložený probačný dohľad nad správaním obžalovaného. Na posilnenie účinku uloženého probačného dohľadu uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, ktoré je spôsobilé odstrániť negatívne črty (vlastnosti) u obžalovaného a napomôcť k tomu, aby viedol riadny život a dodržiaval právny poriadok.

Čo sa týka povinnosti, ktorú tomuto obžalovanému uložil súd I. stupňa - ospravedlniť sa osobne poškodenému, tak túto nepovažoval odvolací súd za vhodnú a to aj vzhľadom na postoj obžalovaného k trestnej činnosti i osobe poškodeného, pričom v končenom dôsledku by len takéto formálne ospravedlnenie nenapomohlo k náprave a prevýchove obžalovaného.

Odvolací súd si neosvojil prokurátorom navrhovaný príkaz - zákaz návštev diskoték, nočných klubov, spoločenských a zábavných podnikov, z dôvodu, že v rámci probačného dohľadu nie sú vytvorené adekvátne možnosti pre jeho reálnu kontrolu.

U oboch obžalovaných prihliadol na to, že trestnú činnosť spáchali ako spolupáchatelia v zmysle § 20 Trestného zákona.

Vychádzajúc z hore uvedených právnych úvah a právnych záverov odvolací súd nezistil dôvodnosť odvolacích námietok obžalovaného M. a preto jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

S poukazom na hore uvedené právne úvahy, odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vo výrokoch o trestoch ohľadne oboch obžalovaných, nezistiac iné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 306 ods. 1 Tr. por.).